

Forflag, som her foreligger; thi for det første er her i denne kongelig Resolution kun Tale om Julevildt, og dernæst er det kun i de fire Sommermaaned, da saagodtsom ingen anden Jagt eksisterer af nogen Betydning, hvori Hs. Majestæt har gjort denne Indrømmelse. Havde Forflaget her indskrænket sig dertil, skulde jeg for mit Vedkommende ikke have noget synderligt imod at stemme derfor. Den ærede Afd. Landstingsmand for 2den Valgkreds (P. Jørgensen) maa have misforstaaet mig noget; jeg har udtrykkelig sagt, at, dersom dette Forflag var kommet tidligere frem, saaat dets Slutning kunde være kommen under særlig Afstemning eller Forflaget omredigeres f. Ex. saaledes, at det kom til at hedde, at det for Fremtiden ikke skulde være Jagteierne tilladt med deres Hunde at gaae ind paa disse Steder, da skulde jeg, fordi jeg anseer denne Bestemmelse for overflødig, idet enhver Bruger kan lade sine Hunde jage Vildtet ud, i saa Fald have stemt derfor og derved befriet det ærede Medlem fra at see Herren, siden han ønsker hellere at see Hunden end Herren, i Haven.

Slensborg: Der er vistnok Ingen, der villigere end jeg skal indrømme, at det er en høist vanskelig Sag at redigere Love. Jeg har meget beklaget, at den Tid var saa kort, som var os levet til at redigere det i, og jeg indrømmer, at der er den Feil i Redactionen, som den høitærede Minister har udhævet; men det forekommer mig, at man let kunde slippe ud af det ved blot at udelade de Ord: „hvor Andree end Eierne eller Besidderen er jagtberettiget“. Grunden til at vi optog disse Ord laae i Henviisningen til Placaten 1845, idet vi for at betegne, hvad det var man egentlig sigtede til, valgte accurat de samme Ord, som staae i Placaten. Men nu kunde man jo som Redactionsforandring foreslaae, at det kom til at hedde: „I indhegnede Haver eller Lysskove

skal Jagten for Fremtiden alene kunne udøves af Eierne eller Brugerne“.

Formanden: Dette tilføder dog Regulativet ikke at gjøre nu paa dette Stadium af Sagen. Det maatte vel nærmest have kunnet henføres til en Deling af Forflaget, men en saadan Deling skulde have været foreslaaet, forinden Forflaget kom under Discussion, og dette er ikke skeet. Den ærede Landstingsmand kalder det en Redaction, men det er dog tvivlsomt, hvorvidt Thingets øvrige Medlemmer ville ansee det som en saadan, saa det forekommer mig, at der ikke nu kan være Tale om at gjøre nogen Forandring i Forflaget.

Krabbe: Det synes mig dog ikke, at der er den Modsigelse i Forflaget, som den høitærede Indenrigsminister har antydet; thi naar vi have foreslaaet, at Slutningsbestemmelsen i Placat 1845 skulde ophæves, saa ligger jo dert, at den hidtil Jagtberettigede ikke mere er jagtberettiget i Lysskove og Haver, ikke mere er berettiget til der at udøve nogensomhelst Jagt. Derfor synes mig ikke, at der er en saadan Modsigelse i Forflaget, at det af denne Grund ikke skulde kunne gaae igennem. Min ærede Sidemand (Nyholm) synes at antage, at naar man havde indskrænket sig til at have Tilladelsen for Jagteieren til at jage Vildtet ud af Haver og Lysskove med en enkelt Hund, vilde man kunne have stemt for det; men hvorfor da ikke stemme for det hele Forflag nu? Der vilde jo Ingen mere være, som vilde have Jagtret i Lysskove og Haver, naar man vedtog den Bestemmelse, og naar altsaa den Jagtberettigede ganske havde mistet Jagtretten, skeer der da ikke noget Indgrib i hans Eiendomsret, ved at man indrømmer den ikke jagtberettigede Eier eller Bruger af Lysskove, selv at udøve den Ret, som den Jagtberettigede forhen havde, men som nu er ham betagen.